

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση Νόμου «Καθιέρωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ)».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Η πρόταση νόμου που καταθέτει το ΚΚΕ Εσωτερικού για τη νομοθετική κατοχύρωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής αποσκοπεί στην κατοχύρωση μιας σημαντικής κατάκτησης των εργαζομένων που ουσιαστικά καταργείται με τα μέτρα που εξαγγέλθηκαν στις 11.10.85 από την Κυβέρνηση. Η νομοθετική κατοχύρωση της ΑΤΑ αποτελεί αίτημα της ΓΣΕΕ και της συντριπτικής πλειοψηφίας του συνδικαλιστικού κινήματος, ενώ αποτελεί συστατικό στοιχείο της πρότασης του ΚΚΕ Εσωτερικού για τη διεξόδο της χώρας από την οικονομική κρίση και τις κοινωνικές εντάσεις που συγκλονίζουν τη χώρα. Το ΚΚΕ Εσωτερικού είχε καταθέσει σχετική πρόταση νόμου στη Βουλή ήδη το 1978 αλλά η πρόταση αυτή είχε απορριφθεί από την τότε κοινοβουλευτική πλειοψηφία της Ν.Δ., ενώ την είχαν υποστηρίξει το ΠΑΣΟΚ και η ΠΑΣΚΕ (δήλωση του γραμματέα της ΠΑΣΚΕ Γ. Ραυτόπουλου «Αυγή» 6.12.78).

2. Η εισαγωγή του θεσμού της ΑΤΑ το 1982 και η εφαρμογή της ως και το 1985 αποτελεί - παρ' όλα τα προβλήματα και τις ελλείψεις που κατά καιρούς έχουν επισημανθεί από τα συνδικάτα - σημαντική κατάκτηση των εργαζομένων, καθώς διασφαλίζει σε αρκετό βαθμό την αγοραστική τους δύναμη από τις επιπτώσεις του πληθωρισμού και εξουδετερώνει την αυτόματη εξασθένηση της διαπραγματευτικής τους δύναμης σαν αποτέλεσμα και μόνο της αύξησης των τιμών. Για το εργατικό κίνημα της χώρας η ΑΤΑ αποτελεί μη διαπραγματεύσιμη κατάκτησή τους.

3. Η εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλθηκε για το 1986-1987, οδηγεί στη μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων περισσότερο από 10% μόνο για το 1986 ενώ καταργεί στην ουσία τον θεσμό της ΑΤΑ. Συγκεκριμένα, (α) αφαιρεί τον εισαγόμενο πληθωρισμό από το δείκτη αναπροσαρμογής, ώστε εξ ορισμού η αναπροσαρμογή των αμοιβών θα υστερεί κατά 20 - 25% από το ρυθμό του πληθωρισμού. (β) Με την αλλαγή του συστήματος υπολογισμού της αναπροσαρμογής από απολογιστικό σε προγνωστικό (δηλ. η ΑΤΑ θα καταβάλλεται με βάση τον προβλεπόμενο πληθωρισμό του επόμενου τετραμήνου αντί για τον πληθωρισμό του προηγούμενου τετραμήνου) είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα υπάρξει απόκλιση των προβλέψεων από την πραγματική αύξηση των τιμών. Η απόκλιση αυτή θα οδηγήσει σε απώλεια εισοδήματος των εργαζομένων, ακόμη και στην περίπτωση που όπως δηλώθηκε θα καταβάλλεται διορθωτικό ποσό στο τέλος του χρόνου, αφού το διορθωτικό αυτό ποσό στεροχρονίζεται για μεγάλο διάστημα. (γ) Επί πλέον η αλλαγή του συστήματος από απολογιστικό σε προγνωστικό στις 1.1.86 συνεπάγεται απώλεια εισοδήματος πολλών εκατοστιαίων μονάδων λόγω του ασυνήθιστα μεγάλου πληθωρισμού του τετραμήνου Σεπτεμβρίου - Δεκεμβρίου 1985, σε σχέση με τον προβλεπόμενο πληθωρισμό του τετραμήνου Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 1986.

4. Το ΚΚΕ Εσωτερικού διαφωνεί ριζικά με την πολιτική που βλέπει την ουσιαστική κατάρρευση του θεσμού της ΑΤΑ σαν μέτρο, και μάλιστα το κεντρικό για τη διεξόδο από την οξεία οικονομική κρίση που βρισκόμαστε η χώρα. Θεωρεί ότι η δύσκολη οικονομική συγκυρία πρέπει να αποτελέσει σημείο αφετηρίας για μια νέα πολιτική και όχι για την επιστροφή σε μια πολιτική μονόπλευρης λιτότητας και αυταρχισμού.

Εκκινώντας από τη διαπίστωση ότι τα αίτια της κρίσης ανήκουν στις διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας, το ΚΚΕ Εσωτερικού τονίζει ότι η ριζική αντιμετώπισή της απαιτεί μέτρα μέσα και μακροπρόθεσμα που να θίγουν ακριβώς τις ρομές που γέννησαν την κρίση και που να οδηγούν τη χώρα σε μία νέα και υγιή ανάπτυξη. Κάθε προσπάθεια αντιμετώπισης της κρίσης αποκλειστικά με βραχυπρόθεσμα «πυροσβεστικά» μέτρα είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

ιδιαίτερα όταν αυτά καταλήγουν στο εύκολο αναγνωρισίμο και δυνάμενο να υποστεί αυξομειώσεις μέγεθος, δηλαδή στο μισθό.

Παράλληλα το ΚΚΕ Εσωτερικού πιστεύει ότι η οξύτητα της σημερινής κρίσης, ιδιαίτερα στον τομέα του ισοζυγίου πληρωμών και των δημοσίων ελλειμμάτων, επιβάλλει τη λήψη και μέτρων έκτακτης ανάγκης χαρακτηρισμού που ωστόσο δεν πρέπει να είναι μονόπλευρη σε έλαρος των χαμηλότερα κλιμάκων των τάξεων και ομάδων. Η εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλθηκε για το 1986 με την ουσιαστική κατάργηση της ΑΤΑ αραιώνει από τους εργαζομένους εισόδημα της τάξης των 200 δισ. δρχ., ενώ τα μέτρα που αφορούν τα κέρδη των επιχειρήσεων και των επαγγελματιών υπολογίζεται ότι αποφέρουν μόλις 27 - 30 δισ. δρχ. Πρόκειται συνεπώς για μία πολιτική, επιλογή να πληγούν σχεδόν αποκλειστικά οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, περιλαμβανομένων και των 600 - 650 χιλιάδων μισθωτών που έχουν σήμερα ακαθάριστες μηνιαίες αποδοχές κάτω από τη γύρω στις 50.000 δρχ.

Το ΚΚΕ Εσωτερικού πιστεύει ότι στα πλαίσια μίας αναγκαίας λόγω της κρίσης, πολιτικής συγκράτησης της καταναλωτικής ζήτησης και αύξησης των επενδύσεων θα πρέπει να διαφυλαχθεί η αγοραστική δύναμη των χαμηλών και μεσαίων μισθών και να συγκρατηθεί το εισόδημα των υψηλότερων εισοδηματικών τάξεων, μέσα από φορολογικά και άλλα μέτρα. Η συμπύκνωση των αποδοχών των χαμηλομισθών δεν είναι κοινωνικά αποδεκτή, ενώ δεν επιτυγχάνει και τον διακηρυγμένο στόχο της μείωσης της συνολικής ζήτησης (και ειδικότερα της ζήτησης στα εισαγόμενα προϊόντα) αφού ο όγκος της ζήτησης δεν προέρχεται από αυτούς.

Οι εργαζόμενοι απορρίπτουν τη μονόπλευρη λιτότητα που θα χειροτερεύσει την κοινωνική τους θέση με την αποξένωση από την συσσώρευση, με τη διευρυνση της σημερινής ανισοκατανομής του πλούτου, με την ένταση της εκμετάλλευσής και την αύξηση της ανεργίας.

Οι εργαζόμενοι θα αγωνιστούν για την καταπολέμηση της σπατάλης του κοινωνικού πλούτου και τη συγκράτηση της κατανάλωσης μέσα στη συνολική τους επιδίωξη για μία έξοδο από την κρίση που θα οδηγήσει ταυτόχρονα στη διευρυνση του δικού τους ελέγχου στην παραγωγή, στις επενδύσεις, στη διανομή του πλούτου, στην απασχόληση.

5. Η νομοθετική κατοχύρωση της ΑΤΑ δημιουργεί τις προϋποθέσεις και το κλίμα για τη συνολική δημοκρατική διαπραγμάτευση μίας πολιτικής διεξόδου από την κρίση, προστατεύοντας στοιχειωδώς την οικονομικά ασθενέστερη κοινωνική κατηγορία. Μια τέτοια πολιτική πρέπει να στηρίζεται στην συναίνεση των εργαζομένων.

Όταν, αντίθετα, τους αποξενώνει ολοκληρωτικά από την προσπάθεια διεξόδου από την κρίση, δεν μπορεί παρά να αποτύχει.

6. Η νομοθετική κατοχύρωση της ΑΤΑ δεν αντικαθιστά στην ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αλλά εναρμονίζεται με την διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος που προβλέπει ότι «δία νόμου καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας συμπληρούμενοι υπό των ελευθέρων διαπραγματεύσεων συναπτομένων συλλογικών συμβάσεων εργασίας.....».

Η ΑΤΑ αποτελεί στοιχειώδη μηχανισμό προστασίας των αποδοχών και των συντάξεων από τις επιπτώσεις του φαινομένου του πληθωρισμού και δεν εμποδίζει την ελεύθερη διαπραγμάτευση άλλων ρυθμίσεων για την αμοιβή της εργασίας σε συσχέτιση με την άνοδο της παραγωγικότητας και τις επιδιωκόμενες μεταβολές στην κατανομή του εισοδήματος.

Είναι επίσης φανερό ότι η ΑΤΑ δεν επηρεάζει τον ελεύθερο προσδιορισμό των επιδιώξεων της αμοιβής της εργασίας σε σχέση με το είδος και την ποσότητα της παρεχόμενης εργασίας, τα επαγγελματικά προσόντα κ.λπ.

Αντίθετα η ουσιαστική κατάρρευση της ΑΤΑ και η επιβολή μίας σκληρής περιοριστικής πολιτικής μισθών που επιχειρείται με αυταρχικά και συνταγματικά αμφισβητήσιμα μέτρα (πράξη νομοθετικού περιεχομένου) αποτελεί ταυτόχρονα και κατάρρευση της ελευθερίας των συλλογικών διαπραγματεύ-

σεων και καταπάτησι των δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. οξύνοντας παράλληλα και το κοινωνικό και πολιτικό κλίμα.

7. Στο διάστημα 1982 - 85 επισημάνθηκαν στον τρόπο εφαρμογής του θεσμού της ΑΤΑ ορισμένες αδυναμίες, που προτείνεται να διορθωθούν με τον παρόντα νόμο.

7.1. Η εφαρμογή της ΑΤΑ στην περίοδο 1982 - 85 λειτουργήσε διακριτικά σε βάρος των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα. Συγκεκριμένα, ενώ στο δημόσιο τομέα η ΑΤΑ εφαρμόστηκε χωρίς εξαιρέσεις (με κάλυψη νόμου για τους δημόσιους υπαλλήλους, με συλλογικές συμβάσεις για τους εργαζόμενους στις δημόσιες επιχειρήσεις) και υπολογίζονταν πάντοτε πάνω στις πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές (οι οποίες ταυτίζονταν στην περίπτωση αυτή με τις «νόμιμες» ή «συμβατικές» αποδοχές), στον ιδιωτικό τομέα δεν συνέβη, το ίδιο.

Συγκεκριμένα: α) Ένα ποσοστό των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα (μάλλον η μειοψηφία) αφενός δεν είχαν ασφαλιστική κάλυψη και αφετέρου δεν καλύπτονταν από συλλογικές συμβάσεις ή (σε λίγες περιπτώσεις) από συλλογικές συμβάσεις που να προβλέπουν την ΑΤΑ. β) Για το σύνολο των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, η νομική υποχρέωση που προέκυψε για τους εργοδότες από την ισχύουσα νομοθεσία (σε συνδυασμό με τις συλλογικές συμβάσεις) αφορούσε μόνο την καταβολή της ΑΤΑ με υπολογισμό πάνω στις «νόμιμες» ή «συμβατικές» αποδοχές: Επί πλέον οι εργοδότες είχαν τη «διακριτική ευχέρεια» να συμπληρίζουν την ΑΤΑ με την τυχόν διαφορά μεταξύ πράγματι καταβαλλόμενων και «νομίμων» αποδοχών, και συνεπώς να καταβάλλουν μόνο ένα μέρος της ή και καθόλου. (Η «διακριτική ευχέρεια» μεταβλήθηκε σε υποχρέωση ειδικά το 1983, κατά τη διάρκεια ισχύος του άρθρου 27 του Ν. 1320/83 για το γνωστό «ετεροχρονισμό»). Σήμερα η υποχρέωση επαναλαμβάνεται με τη γνωστή «πράξη νομοθετικού περιεχομένου».

Συμπερασματικά: Στο διάστημα 1982-85, η απουσία νομοθετικής κατοχύρωσης της ΑΤΑ είχε ως αποτέλεσμα να παρέχεται λιγότερη προστασία από τον πληθωρισμό σ' εκείνους τους εργαζόμενους που είχαν περισσότερη ανάγκη προστασίας. Κατά συνέπεια, η νομοθετική κατοχύρωση της ΑΤΑ όπως προτείνεται αποτελεί μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης, εφόσον αποκαθιστά στοιχειώδη, ισονομία στο σύστημα καθορισμού των μισθολογικών αυξήσεων.

7.2. Τα κλιμάκια της ΑΤΑ καθορίστηκαν αυθαίρετα σε σχετικά χαμηλά επίπεδα το 1982 (χορήγησι της πλήρους αύξησής του Δ.Τ.Κ. σε αποδοχές ή τμήμα τους μέχρι: 35.000,50% σε τμήμα αποδοχών 35.001-55.000 δρχ., 25% σε τμήμα αποδοχών 55.001-80.000 δρχ.) και αναπροσαρμόστηκαν μόνο μετά από δύο χρόνια (από 1.1.84) σε 50.000 δρχ. - 75.000 δρχ. - 100.000 δρχ. Ένας πιο δίκαιος υπολογισμός μπορεί να στηριχθεί στην ειδική έρευνα που έκανε η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΣΥΕ: «Έρευνα Οικογενειακών Προϋπολογισμών») το 1982 στα πλαίσια της διαδικασίας καταρτίσεως του νέου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, μια αντιπροσωπευτική εργατοϋπαλληλική οικογένεια δαπανούσε το 1982 για αγορές καταναλωτικών αγαθών και υπηρεσιών 56.010 δρχ. το μήνα: Με βάση την εκτιμώμενη άνοδο του τιμαριθμού από το 1982 έως το τέλος του 1985, η αντίστοιχη δαπάνη στο τέλος του 1985 (για την αγορά του ίδιου «καλαθίου» αγαθών και υπηρεσιών) υπολογίζεται σε 106.000 δρχ. περίπου. Εάν επιπρόσθετα, ληφθούν υπόψη:

1) Το ποσοστό των ασφαλιστικών και φορολογικών κρατήσεων στις ακαθάριστες αποδοχές, 2) το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι εισπράττουν 14 μισθούς τον χρόνο και 3) το μέσος αριθμός εργαζομένων ανά οικογένεια, προκύπτει ότι οι ακαθάριστες μηνιαίες αποδοχές θα έπρεπε να είναι: στο τέλος του 1985 λίγο πάνω από τις 80.000 δρχ. για να μπορούν τα μέλη μιας αντιπροσωπευτικής εργατοϋπαλληλικής οικογένειας να καλύπτουν τις μηνιαίες καταναλωτικές δαπάνες τους.

Με βάση τους συλλογισμούς αυτούς, η παρούσα πρότασι νόμου προβλέπει να ορισθεί νομοθετικά η πλήρης χορήγησι

της ΑΤΑ στο ύψος των 80.000 δρχ. από τις αρχές του 1986, και στη συνέχεια να αναπροσαρμόζεται τιμαριθμικά κάθε χρόνο. (Ο προσδιορισμός των άλλων κλιμακίων αφήνεται στη συλλογική διαπραγμάτευση).

7.3. Η κυβέρνηση και η εργοδοσία αρνήθηκε να υπολογίσει τα επιδόματα πάνω στο βασικό ημερομίσθιο (μισθό όπως διαμορφωνόταν με την ΑΤΑ κάθε φορά στο χρονικό διάστημα 1982-85).

Το υπολόγιζαν στο βασικό ημερομίσθιο μισθό της 31.12.1981 (ημερομίσθιο 625 δρχ. μισθός 13.580 δρχ.) και πάνω στο ποσό που προέκυπτε έδωσαν την ΑΤΑ ή, αντίστοιχα στο δημόσιο στο μέγεθος των «συνολικών ακαθάριστων αποδοχών» που λαμβανόταν ως βάση υπολογισμού της ΑΤΑ (ανεξαρτήτως κλιμακίων) δεν περιλαμβάνονταν όλα τα επιδόματα, αλλά μόνο τα κυριότερα (χρονοεπίδομα, γάμου και οικογενειακών βαρών).

Αυτό είχε σαν συνέπεια την απώλεια εισοδήματος για τους εργαζόμενους.

Επί πλέον όλα τα επιδόματα εκτός από το επίδομα γάμου, τριετιών και πτυχίου έχουν μετατραπεί σε δραχμικά αφού υπολογίζονται πάνω στο ημερομίσθιο/μισθό της 31.12.81 χωρίς καμιά αναπροσαρμογή. Για παράδειγμα ένα εισόδημα ανθυγιεινής εργασίας 10% είναι 63 δρχ. από τις 31.12.81 ενώ σήμερα που το ημερομίσθιο είναι 1548 έπρεπε να είναι 155. Αποτέλεσμα είναι το επίδομα 10% να έχει σήμερα στάσει να αποτελεί το 4% συνεχώς μειούμενο.

Η παράλειψη αυτή διορθώνεται με την παρούσα πρότασι νόμου, που ρυθμίζει την απόδοση της ΑΤΑ πάνω στις πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές.

7.4. Στο διάστημα 1982 - 85 η ΑΤΑ δίνονταν ανά 4μηνο και ο υπολογισμός του ποσοστού της ΑΤΑ γινόταν με βάση την αύξηση του Δ.Τ.Κ. μεταξύ αρχής και τέλους του προηγούμενου 4μήνου.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα: α) Μέσα στο 4μηνο η αγοραστική δύναμη του τελευταίου μήνα να υπολείπεται από αυτήν του πρώτου (γιατί ενώ ο τιμαριθμός αυξάνεται: καθημερινά, η αναπροσαρμογή γίνεται στην αρχή του επόμενου 4μήνου).

Γι' αυτό στην πρότασι νόμου προβλέπεται αύξηση του αριθμού καταβολής των τιμαριθμικών αυξήσεων από 3 σε 4, έτσι ώστε να μειώνεται το διάστημα μέσα στο οποίο υφίσταται απώλεια της αγοραστικής δύναμης.

8. Η υιοθέτησι του προτεινόμενου συστήματος της ΑΤΑ μπορεί να απαιτήσει περιορισμένης σημασίας μεταβατικές ρυθμίσεις για μερικές κατηγορίες εργαζομένων: Επειδή οι ρυθμίσεις αυτές δεν είναι δυνατόν να περιληφθούν σε ένα νομοθετικό κείμενο, αφήνονται στη συλλογική διαπραγμάτευση κατά κλάδο.

9. Ορισμένες ρυθμίσεις της παρούσας πρότασι νόμου συνεπαγονται πρόσθετη επιβάρυνση των μισθολογικών δαπανών για τη δημόσια και ιδιωτική εργοδοσία σε σχέση με το σύστημα που ίσχυε ως το 1985. Πρόκειται συγκεκριμένα για: α) Τον υπολογισμό της ΑΤΑ πάνω στις πράγματι καταβαλλόμενες αποδοχές των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, β) τον υπολογισμό της ΑΤΑ και πάνω σε ορισμένα δευτερεύοντα επιδόματα που μέχρι σήμερα δεν συμπεριλαμβάνονταν στο μέγεθος των «συνολικών ακαθάριστων αποδοχών», γ) στη διαμόρφωση νέου κατώτατου ορίου καταβολής του συνόλου της ΑΤΑ, και δ) στην αναπροσαρμογή των μισθών κάθε τρίμηνο αντί για κάθε τετράμηνο.

Πρέπει όμως, να τονιστεί ότι και οι τέσσερις αυτές ρυθμίσεις απλώς καθιστούν γνησιότερο το σύστημα της ΑΤΑ, επιτρέποντας δηλαδή να προσεγγιστεί περισσότερο (από ότι σήμερα) ο στόχος της διατήρησης της αγοραστικής δύναμης των συντάξεων και αποδοχών τουλάχιστον σε μεγάλη μερίδα εργαζομένων και συνταξιούγων. Σε καμιά περίπτωση, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν οδηγούν σε αύξηση της αγοραστικής δύναμης. (Αντίθετα, οι ισχύουσες σήμερα

ρουμίσεις οδηγούν σε φαικίλευση της ΑΤΑ, δηλαδή σε αυξημένες αποδοχές λόγω ΑΤΑ μικρότερες από την αύξηση των τιμών για μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων).

10. Περιληπτική Περιγραφή της Πρότασης Νόμου.

Με το άρθρο 1 παρ. 2 η ΑΤΑ καθίσταται υποχρεωτική για το σύνολο του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Με το άρθρο 1 παρ. 2 η συγγρότητα της ΑΤΑ καθορίζεται διηγησια.

Με το άρθρο 1 παρ. 4 καθορίζεται ότι η ΑΤΑ υπολογίζεται πάνω στις πράγματι καταβαλλόμενες ακαθάριστες αποδοχές και συντάξεις. Αυτό σημαίνει ότι: α) Καταργείται η διακριτική ευχέρεια των εργοδωτών του ιδιωτικού τομέα να υπολογίζουν την ΑΤΑ πάνω στις «νόμιμες» ή «συμβατικές» αποδοχές, β) από τη βάση υπολογισμού της ΑΤΑ δεν εξαιρείται (εφόσον καμιά εξαιρέση δεν αναφέρεται στο άρθρο 1 παρ. 4) κανένα επίδομα: Άρα λαμβάνονται υπόψη οι συνολικές ακαθάριστες αποδοχές.

Με το άρθρο 1 παρ. 5 αντιμετωπίζεται με πρακτικό τρόπο το (μάλλον θεωρητικό) ενδεχόμενο πτώσεως του Δ.Τ.Κ. σε κάποιο 3μηνο.

Με το άρθρο 2 παρ. 1 διαμορφώνεται το κατώτατο όριο το οποίο διασφαλίζεται ότι θα καταβάλλεται ολόκληρη η αύξηση του Δ.Τ.Κ. και προβλέπεται η αυτόματη αναπροσαρμογή του στο μέλλον (κάθε 1η Ιανουαρίου).

Με το άρθρο 2 παρ. 2 προβλέπεται ότι η καταβολή μέρους ή του συνόλου της ΑΤΑ θα καθορίζεται με τη διαδικασία προσδιορισμού των ετήσιων μισθολογικών αυξήσεων (με νόμο για τους δημοσίους υπαλλήλους, με την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ΣΣΕ για τους άλλους εργαζόμενους).

Με το άρθρο 3 προσδιορίζεται η έναρξη εφαρμογής του νόμου 1.1.86. Η ΑΤΑ της 1.1.86 θα πρέπει να καταβληθεί σύμφωνα με το σημερινό σύστημα.

Αθήνα, 13 Δεκεμβρίου 1985

Ο προτείνων βουλευτής
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΥΡΚΟΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Καθιέρωση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ)

Άρθρο 1.

1. Για τη διασφάλιση της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών των εργατών και υπαλλήλων και των συντάξεων των συνταξιούχων καθιερώνεται στο δημόσιο και ιδιωτικό

τομέα το σύστημα της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ).

2. Κάθε 3 μήνες (την 1η Ιανουαρίου, την 1η Ιουλίου, 1η Οκτωβρίου) οι αποδοχές και οι συντάξεις αναπροσαρμόζονται αυτόματα με βάση την άνοδο του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (Δ.Τ.Κ.) της ΕΣΥΕ.

3. Το ποσοστό της ΑΤΑ είναι ίσο με το ποσοστό άνοδου του Δ.Τ.Κ. μεταξύ αρχής και τέλους του αμέσως προηγούμενου 3μήνου.

4. Κατά το ποσοστό αυτό αυξάνονται οι πράγματι καταβαλλόμενες ακαθάριστες αποδοχές και συντάξεις.

5. Εάν ο Δ.Τ.Κ. σε ένα 3μηνο σημειώσει πτώση, οι αποδοχές και οι συντάξεις διατηρούνται στα ίδια επίπεδα. Εάν ο Δ.Τ.Κ. μετά την πτώση σημειώσει νέα άνοδο, το ποσοστό της ΑΤΑ θα υπολογιστεί σε σύγκριση με το επίπεδο του Δ.Τ.Κ. πριν από την πτώση.

Άρθρο 2.

1. Ολόκληρο το ποσοστό της ΑΤΑ του άρθρου 1 παρ. 3 θα καταβάλλεται κατά την έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου για πράγματι καταβαλλόμενες ακαθάριστες αποδοχές ή συντάξεις ή τμήμα αυτών μέχρι 90.000 δρχ. Το όριο αυτό θα αναπροσαρμόζεται αυτόματα την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους κατά το ποσοστό αυξήσεως του Δ.Τ.Κ. κατά το αμέσως προηγούμενο 12μηνο.

2. Για το τμήμα των ακαθάριστων αποδοχών ή συντάξεων πέρα από το όριο της παρ. 1, η σχέση του ποσοστού της ΑΤΑ με το ποσοστό της αυξήσεως του Δ.Τ.Κ. που ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 3, θα καθορίζεται για μεν τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου και τους συνταξιούχους του Δημοσίου με νόμο ψηφιζόμενο μετά την πρόταση του ΥΠΕΘΟ και του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από γνώμη της πιο αντιπροσωπευτικής τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των δημοσίων υπαλλήλων για δε τους εργαζόμενους με σχέση ιδιωτικού δικαίου και τους άλλους συνταξιούχους με την ετήσια Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και τις επί μέρους ΣΣΕ.

Άρθρο 3.

Η εφαρμογή του παρόντος αρχίζει από 1.1.86.

Το ποσοστό της ΑΤΑ της 1.1.86 είναι ίσο με το ποσοστό άνοδου του Δ.Τ.Κ. μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου 1985, και θα καταβληθεί με το μέχρι σήμερα ισχύον σύστημα καταβολής της ΑΤΑ.

Αθήνα, 13 Δεκεμβρίου 1985

Ο προτείνων βουλευτής
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΥΡΚΟΣ